

Lidija Vukčević (Zagreb, 1954.)

Znanstvenica, književnica, fotografkinja. Diplomirala, magistrirala i doktorirala na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Postdoktorat na Université Stendhal, Grenoble.

Predavala niz godina kao mentorica u eksperimentalnim programima hrvatskog jezika u srednjoj školi, te kao viši predavač na sveučilištima u Milanu, Grenobleu, Zagrebu i kao gostujući profesor na Univerzi u Ljubljani. Umirovljena kao zaslužna hrvatska umjetnica krajem 2015. godine.

Od 1982. kontinuirano objavljuje stručne, znanstvene i esejističke radove iz područja teorije i povijesti novije suvremene književnosti, likovnosti, kazališta, glazbe i filma na hrvatskom, crnogorskom i talijanskom jeziku. Sudjeluje na slavističkim simpozijima, organizira i vodi eseje, kod kuće i u inozemstvu.

Objavila dvije znanstvene monografije, osam svezaka poezije i i jedanaest prozanih djela.

Prevodi s talijanskog i francuskog jezika pjesnike XX. stoljeća. Suradnica ugledne talijanske revije za poeziju i filozofiju 'Kamen' od 1999. godine, gdje je predstavljena u dvojezičnom izdanju ciklusom svojih pjesama uz V. Majakovskog. Prisutna u većini izbora iz suvremene poezije u regiji i Europi. Poezija joj je prevedena na talijanski, francuski, njemački, mađarski, makedonski i albanski jezik.

Od 2012. bavi se umjetničkom fotografijom. Ovo je njena deseta samostalna izložba. Izlaže u Italiji (Grubbio- Expo Internacional), Hrvatskoj, Crnoj Gori.

Ciklus od 40 fotografija 'La fenêtre de la maison paternelle (Prozor očinske kuće)' snimljen je u samoborskoj i crnogorskoj sredini u krugu protekle godine. Imenovan je prema Lamartineovoj istoimenoj pjesmi koja povezuje dio njene romansijerske trilogije 'Zemlja kava, more tinta, nebo ruzmarin' (2018.) s fotografskim zapisima i motivima doma, zavičaja...

**CRNOGORSKI DOM
GALERIJA „MONTENEGRINA“**

**Zagreb, Trnjanska c. 35, tel. +385 1 6197 078
montenegro@net.amis.hr**

**DRUŠTVO CRNOGORACA
I PRIJATELJA CRNE GORE
“MONTENEGRO” ZAGREB**

**izbor i obrada fotografija:
SKANER STUDIO d.o.o.
LIDIJA VUKČEVIĆ**

**autor kataloga:
DANILO IVEZIĆ**

LIDIJA VUKČEVIĆ

Izložba fotografija

La fenêtre de la maison paternelle

Od 21. 3. 2019. do 4. 4. 2019.

Otvorenje u četvrtak 21. 3. 2019. u 19h

Uz pomoć Savjeta za nacionalne manjine
Republike Hrvatske

DIMITRIJE POPOVIĆ

Novi ciklus fotografija Lidije Vukčević naslovljen „La fenetre de la maison paternelle“, suptilno akcentira onu nerazdjeljivu komponentu njenog stvaralaštva što se ogleda u literarnom i likovnom načinu izražavanja. Tekst i slika se prožimaju. Kroz Lidijinu poetiku kadra na fotografijama novog ciklusa isčitavamo simbolični tekst slike, narativ onih motiva koji svojim likovnim rafinmanom i karakterističnom ikonografijom čine da prepoznamo sižejne posebnosti autoričinog umjetničkog izraza. Zato odabir naslova za ciklus fotografija po pjesmi francuskog pjesnika Alphonsea de Lamartina, kao nostalgični odjek bogatog duhovnog naljeđa autoričinog djetinjstva, sugerira metaforu prozora kao žive slike svijeta, one stvarnosti koja Lidijinim fotografskim objektivom postaje dragocjeni svijet osobnih simbola. Ono što se na prvi pogled čini uobičajenim, pravilan otvor na kamenom zidu kuće, kao kadar u kadru slike- statičan ili dijagonalno dinamičan- omogućava pogled u unutrašnji raspored objekta, prozorska okna na ruiniranoj fasadi nekog nekad lijepog zdanja, ljetnog obitavališta njene porodice, zatvoreni prozor koji istovremeno odvaja i spaja svijet intime doma s vanjskim svijetom ulice, mrežasta metalna konstrukcija modernog zdanja aerodroma, tišina noćnog pejzaža s mjesečinom sugeriraju izmjenu snovitog i stvarnog... To su samo neki od Lidijinih fotografskih motiva s najnovije izložbe.

Zadovoljstvo nam je pozvati vas
na otvaranje IZLOŽBE

„La fenêtre de la maison
paternelle“

(Prozor očinske kuće)

Lidije Vukčević

21.ožujka 2019. u 19h Crnogorski
dom, Trnjanska cesta 35 Zagreb.

Izložbu će otvoriti

Dimitrije Popović

Njihova jednostavnost bremenita je bogatstvom značenja. U njima se nalazi onaj, barthesovski kazano „punctum“ ono tajno mjesto „uboda“ višeg i dubljeg značenja za autoričin umjetnički senzibilitet koji faktografiju fiksnog svjetovnog motiva prenosi u polje poetske imaginacije, u polje doživljenog dragocjenog intimnog iskustva što obogaćuje autoričin život i nadahnjuje njeno djelo.

*Ptica nema više, mati umrije,
Stara loza vene žuteći,
Zimska trava obavija vrata doma,
A ja plačem misleći o tome.
/Lamartine/*